

BCC-NYT

Bornholms største cykelmagasin - medlemsblad for Bornholms Cycle Club

SÆRNUMMER

Forår 2020

En mærkelig situation

Normalt vil der på dette tidspunkt være fuld aktivitet i BCC - og for den sags skyld i samtlige andre landets cykelklubber.

Og BCC-NYT ville referere om afholdte aktiviteter samt annoncere de kommende.

Redaktøren lider af udtalte abstinenser. Der er intet at skrive om, og ingen sikre meldinger, om hvornår der igen bliver "åbnet op".

Og hvilke cykelløb er skrottet og hvilke er der udsigt til at kunne blive afviklet senere?

Og ja, det er da rigtigt, at enhver kan sætte sig på cyklen og nyde det gode vejr. Og der ses da også mange på veje og stier, når man bevæger sig derude. Selv har jeg da også været ude at cykle. Og jeg har mødt mange - både medlemmer og andre. Og de fleste giver lige et vink, når de drøner forbi. En enkelt kom bagfra og hilste. Han kendte mig, men han havde fart på, så jeg ikke opdagede ikke hvem han var. Men tak alligevel ...

Så husk at gi' et vink når I/vi mødes derude. Til opmuntring i en svær tid.

For at modarbejde abstinenserne har jeg skrevet lidt om forskellige store cykelløb - som ikke i år er blevet kørt eller måske ikke bliver kørt senere - og de danske præstationer i disse - til almindelig tidsfordriv.

Håber at vi snart kan ses igen ... red.

Ja, det var dengang i 2017 ...

DCUs anbefaling pr. 22. april:

Danmarks Cykle Union bakker fuldstændig op om myndighedernes og DIF's anbefalinger. Alle aktiviteter er aflyst, og Danmarks Cykle Union opfordrer alle klubber til at aflyse generalforsamlinger og kursus- og mødeaktiviteter.

Desuden opfordres til at aflyse alle løb og træningsaktiviteter i grupper, så længe myndighedernes anbefalinger/påbud er gældende!

Danmarks Cykle Union har udsat eller aflyst samtlige cykelløb til og med 31. maj 2020.

Danmarks Cykle Union opfordrer indtrængende til ikke at træne i grupper – hverken på landevej eller i skoven! Træning bør kun ske alene eller med ens nærmeste – og med stor afstand til hinanden.

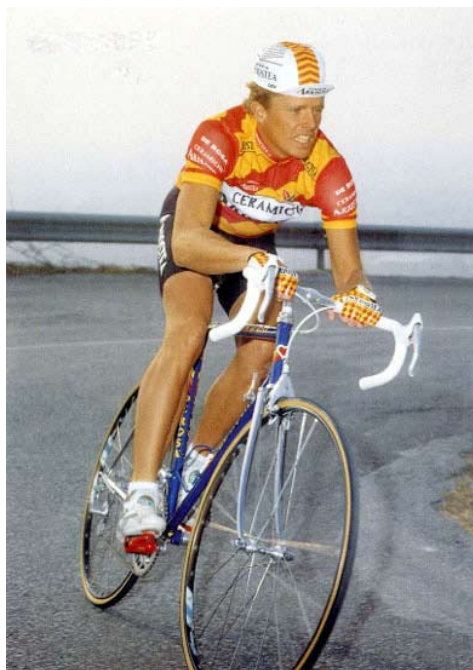
Træning på egen hånd er stadig en god idé, hvis man husker at vise hensyn og i øvrigt følger myndighedernes vejledninger, og man skal stadig undgå ekstremt udmattende træning – og lad være med at spytte eller snyde næsen på vej eller sti!

Vis hensyn, pas på hinanden og stå sammen – hver for sig!

Milano-Sanremo - 5 danske ryttere i top-10

Milano-Sanremo skulle ha' været kørt som første forårsklassiker d. 21. marts. Nu er den udsat og skal måske/måske ikke køres til oktober. Dette års udgave af løbet er/skulle være nr. 111 af La Primavera - eller La Classicissima, som italienerne kalder løbet.

Det blev første gang afviklet i 1907, og har en helt speciel position i cykelsportens historie. Den lange rejse fra storbyen Milano til Middelhavet og den efterfølgende tur hen langs kysten af Middelhavet er blevet domineret af de fleste af cykelsportens allerstørste navne.

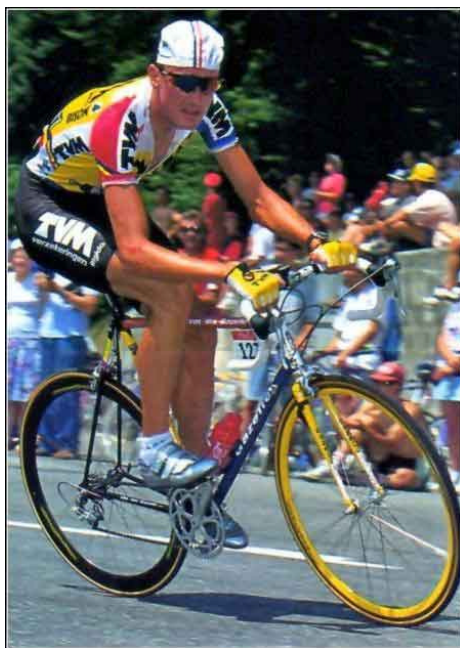

Rolf Sørensen nr. 2 i 1991,

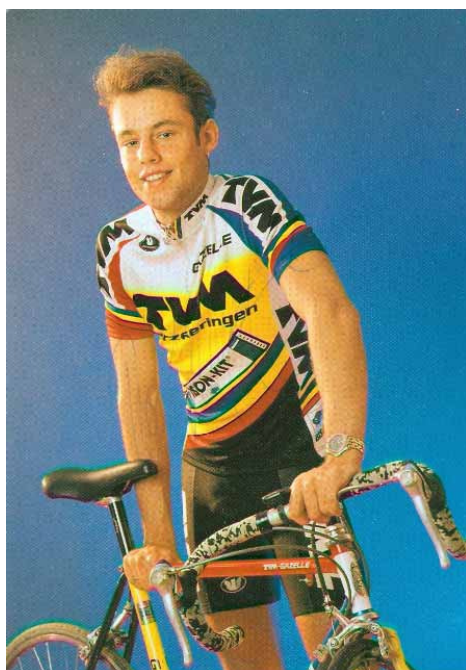
I årenes løb har mange danskere prøvet kræfter med det godt 290 km lange cykelløb, men kun i alt fem af dem har opnået en top-10 placering, og endnu har ingen dansk rytter vundet løbet ...

Den hidtil bedste danske placering i Milano-Sanremo blev hentet af **Rolf Sørensen** i 1991, hvor han blev nr. to. Her måtte "Il Biondo" kun bøje sig for Claudio Chiappucci, der kørte solo i hele finalen, mens Sørensen lige præcis holdt sig foran feltet og kom i mål 45 sek. efter vinderen. Rolf Sørensen har i øvrigt gennemført

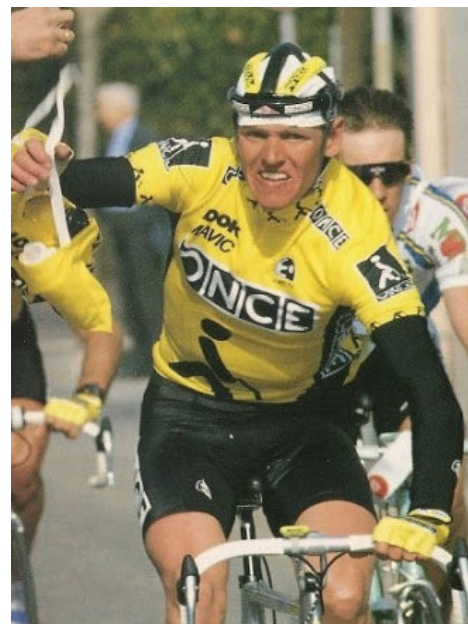
hele 15 udgaver af Milano-Sanremo, hvilket bringer ham i top-10 blandt dem, der har kørt den italienske klassiker flest gange. I 1998 måtte han udgå grundet sygdom. Men en fantastisk bedrift i det smukke løb. Og faktisk har Sørensen hele otte gange kørt i top-10. Den seneste af disse top-10 placeringer kom i år 2001, hvor Erik Zabel vandt, og hvor Sørensen, der kørte for danske CSC-Tiscali blev nr. ti. I 1999 blev Sørensen nr. 8. Indtil nu har Søren-

Jesper Skibby nr. 7 i 1990.

Bo Hamburger nr. 10 i 2000

Johnny Weltz nr. 9 1991.

sen den eneste danske podieplacering med andenpladsen i 1991. Han var også den første danske rytter, som opnåede en top-10 placering i 1986, hvor han blev nr. 9.

Jesper Skibby har to top-10 placeringer. I 1990 blev han nr. 7 første gang han deltog i løbet, og i 1991 blev han nr. 10 - 31 sek. efter Gianni Bugno. Jesper kørte Milano-Sanremo i alt 8 gange, og fuldførte hver gang.

Bo Hamburger kørte Milano-Sanremo i alt 12 gange heriblandt elleve gange i træk fra 1992 og til 2002. I 2000 opnåede han sin bedste placering som nr. 10, efter at han var blevet nr. 18 og 17 årene før. Sidste gang han deltog var i 2005, før han sluttede karrieren i 2006.

Johnny Weltz blev i 1991 nr. 9 efter at han året før var blevet nr. 23.

Magnus Cort skulle i år have køre Milano-Sanremo for tredje gang, hvad der i første omgang så ikke blev til noget.

Allerede, da han i 2018 for første gang deltog i denne forårsklassiker, blev han den kun femte dansker, som kørte sig i top10 ved at blive nr. 8. Han kom i mål med et

Magnus Cort nr. 8 i 2018.

for løbet usædvanligt stort felt på 19 ryttere med Vincenzo Nibali, Italien som vinder. Også Matti Breschel var med hjem og blev nr. 12.

Sidste år blev det til en plads som nr. 15 til Magnus - igen som bedste dansker, 27 sek. efter Julian Alaphilippe, Frankrig.

Mest vindende i historien, Milano-Sanremo, er belgiske Eddy Merckx med syv sejre. Disse er vundet mellem 1966 og 1976.

Italieneren Costante Girardengo har seks sejre mellem 1918 og 1928.

Erik Zabel og Gino Bartali har vundet løbet fire gange, mens Roger De Vlaeminck, Fausto Coppi og Oscar Freire er noteret for tre i den italienske klassiker.

Danske etapesejre i Giro d'Italia

Giro d'Italia, der skulle være kørt fra 9. til 31. maj, er udskudt som følge af spredningen af coronavirus. I mellemtiden kan man her læse om de hidtidige 12 danske etapesejre i løbets historie.

Ni danske ryttere har hidtil vundet en eller flere etaper i Giro d'Italia.

Ole Ritter var den første dansker, som vandt en etape i Giro d'Italia. Det gjorde han første gang han deltog i løbet i 1967. En enkeltstart på 45 km, som han vandt foran Rudi Altig, Eddy Merckx og Jacques Anquetil. 47,3 kilometer i timen blev han målt til.

Ritter deltog hele ni gange i Giro d'Italia, og med tre etapesejre - to enkeltstarter i 1967 og 1971 og en samlet start i 1969 efter solokørsel.

I 1973 blev han samlet nr. 7, og er dermed den danske rytter, som i de næste 20 år har gjort det bedst indtil 1993 i den italienske Grand Tour.

Eddy Merckx vandt Giroen det år foran Ole Ritters holdkammerat på holdet Bianchi, Filice Gimondi med 7:42 min. Ole Ritter var 24:24 min efter som nr. 7. Derudover er han faktisk også den første dansker, som vandt en etape i et af de tre store etapeløb.

Ole Ritter kørte gennem årene 12 enkeltstarter i Giroen, og dårligste placering var nummer 10. En utrolig stabilitet, der da også affødte, at italienerne begyndte at kalde ham Signore Cronometro – Hr. Stopur.

Derudover er han den eneste dansker, som har kørt i top-10 i det samlede klassement. Foruden syvendepladsen i 1973 blev han nr. 9 i 1970. Desuden blev han nr. 11 i 1972.

Et tidligt foto af Ole Ritter

Der skulle gå ni år inden en dansker igen vandt en etape i Giroen.

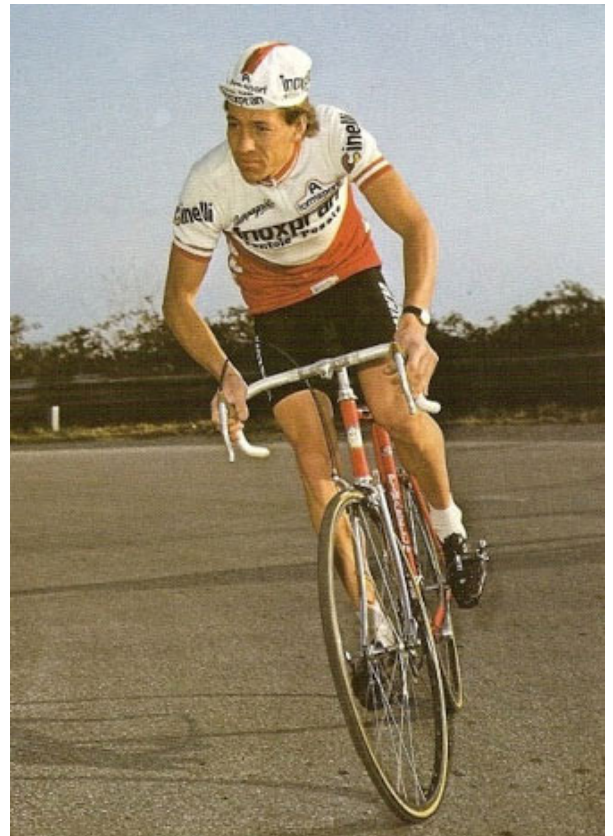
Det var **Jørgen Marcussen**, som i 1980-udgaven af det italienske etapeløb blev den anden danske etapевinder.

Han vandt den 20. maj 5. etape, som var en enkeltstart over 36 km fra Potendere til Pisa - på hjemmebane idet Marcussen på det tidspunkt boede i Pisa - Han kørte på 45:17 min. (47,6 km/t, red).

Marcussens starttid var blandt de tidlige, som kørte ud på ruten. De store favoritter, Bernard Hinault, Giuseppe Saronni, Francesco Moser, m. fl. satrtede alle efter. Marcussen kom i mål i hidtil bedste tid, og måtte sidde i flere timer og vente på afgørelsen. Hinault, som blev nr. 2, kom i mål 45 sek langsommere end Marcussens tid.

I bogen "MIT LIVS LØB" giver Jørgen Marcussen en malende beskrivelse af hele forløbet. Hinault vandt senere dette års Giro d'Italia.

Ole Ritters tre enkeltstartsejre samt Marcussens ene er de hidtil eneste danske. Resten af de danske sejre er "almindelige" linjeløb. Men med den aktivitet der i dag er blandt vore talenter bliver de formentlig ikke de sidste ...

Jørgen Marcussen - fra ca. den gang ...

Der skulle gå ni år inden den næste dansker igen vandt en etape. Året var 1989 - og hvilket år. Hele tre danskere vandt hver en etape, John Carlsen, Bjarne Riis og Jesper Skibby. En god håndfuld af dan tids topryttere var med i feltet. Foruden de tre nævnte var det Jens Veggerby, Jesper Worre, Jørgen V. Pedersen og Rolf Sørensen.

John Carlsen vandt 8. etape - en bjergtape fra Rom med mål i 2130 meters højde på Gran Sasso d'Italia. En etape på 179 km, hvilket blev hans største sejr som professionel.

Selv om han længe havde ligget i udbrud, formåede han at holde hjem foran de stærke profiler Luis Herrera, Marino Lejarreta og Erik Breukink.

John Carlsen udnyttede en chance, da han som hjælperytter for hans kaptejn, Stephen Roche på Fagor-teamet, fik lov til at gå i udbrud.

Samme år stillede Carlsen for første gang til start i Tour de France med en samlet placering som nummer 53 til følge.

Carlsen deltog også ved OL 1984 i Los Angeles i 100 km holdløb sammen med Kim Eriksen, Lars Jensen og Søren Lilholt, hvor de blev nr. 7.

Han fik en relativ kort professionel karriere fra 1988-1991. Derfter sin var han sportsdirektør på det danske cykelhold Acceptcard Pro Cycling i begge dets leveår, 1998 og 1999.

Carlsen opnåede tre placeringer ved DM i 1981 nr. 2, i 1985 nr. 2 og i 1987 nr. tre.

Sydbank

Hvad kan vi gøre for dig

Giro d'Italia 1989 var en godt år for de danske cykelryttere, for allerede dagen efter John Carlssens sejr følte Bjarne Riis sig inspireret til også at ta' en sejr. Han vandt 9. etape, som var en bjergtape på 221 km. Han kom i mål sammen med Dimitri Konyshov. Enrico Gallechi samt Rolf Sørensen, som han slog på strengen i tiden 6:00:15. Fire rytter kom 10 sek efter. Både Bjarne og Rolf kom på sejrsskammen, men senere blev Rolf deklasseret og fik en straf på 20 sek og endte som nr. 8. Han havde modtaget en vanddunk inden for 20 km grænsen!

Bjarne Riis startede med at køre som professionel i 1986. Efter et par år, hvor der ikke rigtig kom gang i karrieren, overvejede han helt at stoppe som professionel cykelrytter. Men Laurent Fignon fik øje på den danske rytter og fik ham flyttet over på sit hold Castorama. Her blomstrede Bjarne Riis op som Laurent Fignons foretrukne hjælperytter, og etapesejren i Giroen fik ham frem i rampelyset.

Bjarne Riis fik endnu en sejr fire år efter ved i 1993 som eneste dansker i feltet at vinde 7. etape. Det år blev Riis nr. fem i det samlede klassement, hvilket indtil nu er det bedste danske resultat nogensinde i giroen.

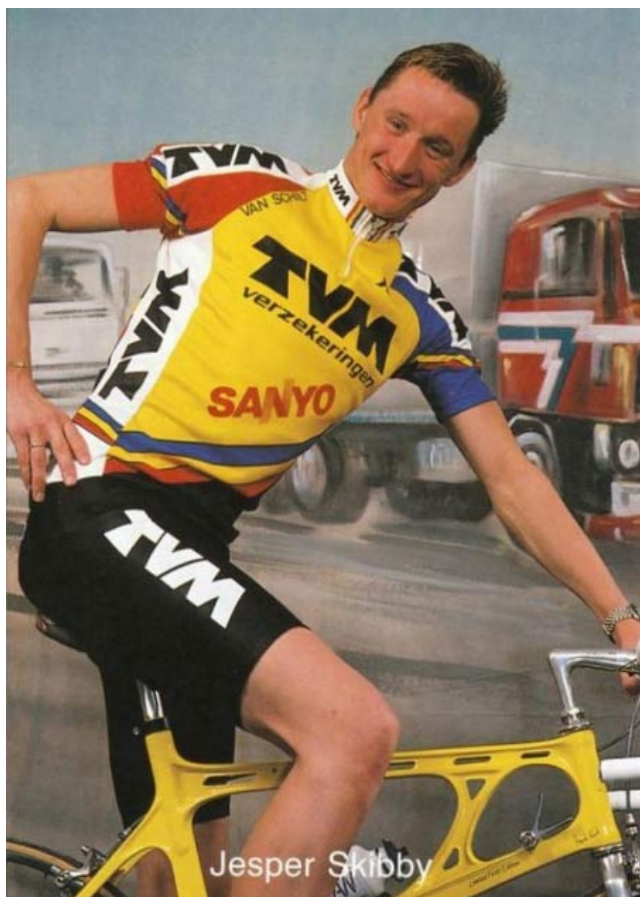

Foto fra 1991.

Den tredje danske etapesejr i 1989 stod **Jesper Skibby** for og blev altså den tredje danske etapevinder i giroen ved at være hurtigst i et lille udbrud, der præcist holdt til mål.

Et ældre fåto af Bjarne Riis.

19. etape var en flad etape på 198 km fra Meda til Tortano. Han blev i øvrigt nr. 14 i det samlede klassement. Cykelrytterne soledede sig i den danske verdenspresses søgelys!

Jesper Skibby er den hidtil eneste dansker, som har vundet etaper i alle de tre store løb; Vuelta a España, Giro d'Italia og Tour de France, som han deltog i 11 gange og gennemførte otte gange. (Nu mangler vi bare at Magnus Cort også vinder en etape i Giroen, red), Jesper Skibbys karriere strakte sin over 20 år fra 1981 til 2000 - heraf de sidste 14 år som professionel

Jesper har i en artikel fortalt: -Når man ser rytterne kæmpe sig op af stejle bjerge i hagl, regn og strid modvind, kan det undre, at de orker. At de ikke på et tidspunkt smider cyklen til side og beder om at blive hentet.

For mig var det at komme gennem bjergene ren overlevelse. Men det er jo det, du har trænet til hele dit liv. Det er dit liv. Hvis du sidder og tænker "Ej, jeg gider sgu ikke at køre op af det her bjerg", så skal du ikke være med.

- Og så er det jo heller ikke fordi, sponsorerne ligefrem står og klapper dig på skulderen, hvis du står af i Touren, konstaterer Skibby.

S eks år efter var det så **Rolf Sørensen** der i 1995, vandt en etape - en flad 9. etape på 165 km fra Terme La Calda til Salerno. Han vandt i tiden 3:22:12 - 49 km/t.

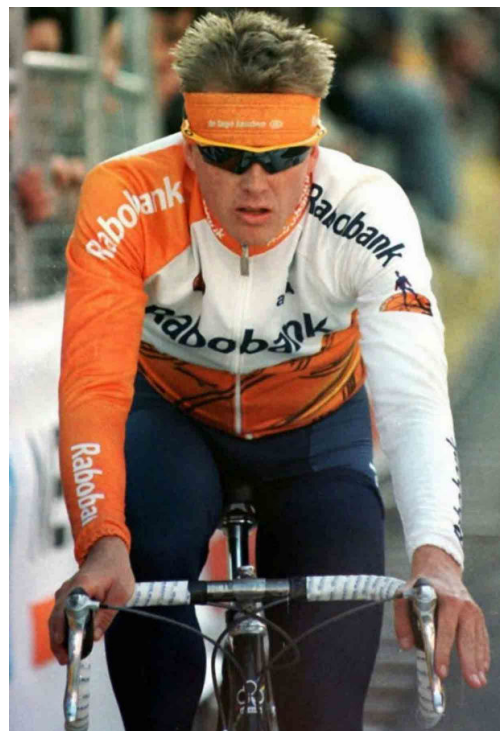
Rolf slutter som nr. 61 i det samlede klassement. Bo Hamburger sluttede som nr. 95 som den kun anden danske rytter det år!

Udover etapesejren i 1995 markerede Rolf sig også ved at opnå andenpladsen i pointkonkurrencen efter Tony Rominger.

Derudover var Rolf med på Ariostea-holdet, som vandt 3. etape - en kort holdenkeltstart på 32,5 km i 1989.

Rolf Sørensen havde sin storhedstid i 1990'erne, hvor det blev til sejre på to individuelle Tour de France-etaper, en individuel Giro d'Italia-etape samt i Liege-Bastogne-Liege og Flandern Rundt for bare at nævne nogle.

Og stilmæssigt var han altså også med i toppen, hvis man spørger det populære cykling-site, Cycling Weekly!

Rolf Sørensen.
Foto fra 1997.

Nicolaj Bo Larsen vinder 17. etape.

Der skulle gå 14 år før næste danske etapевinder materialiserede sig.

I 2010 vandt **Chris Anker Sørensen** 8. etape, en bjgretape fra Chianciano Terme til Monte Terminillo på 189 km. Chris vandt med 30 sek til italieneren Simone Stortoni.

I et notat på Cyclingews kan læses følgende om Chris' sejr:

- Med ansigtet i grimasser, svejende skuldre og med kroppen vuggende på cyklen, gik Chris Anker Sørensen gennem sin private skærsild. Men det betalte sig jo! Saxo Bank-rytteren kæmpede sig op ad Monte

Chris Anker ankommer ud af tågen til mål med 30 sek forspring.

Terminillo og kom ud af tågen på løbets første rigtige bjergetape for at krydse stregen alene og supplerede berømte førtidsvindere som Gino Bartali, Luis Herrero, Pavel Tonkov og Stefano Garzelli.

Det år deltog fire danskere på Saxo Bank. Foruden Chris var det Anders Lund, Nicki Sørensen og Michael Mørkøv, som har fået den længste karriere af de fire.

I 2012 startede Giro d'Italia i Danmark under enorm opmærksomhed. Men det var dog på tolvte etape på 155 km - en medium bjergetape fra Seravezza til Sestri Levante - at **Lars Bak** hentede en af karrierens største sejre. Bak angreb fra en udbrudsgruppe med halvanden kilometer igen og kørte solo til målstregen.

På stigningerne holdt Lars Bak på, mens medudbryderne forsøgte at slå hullet, men den danske jern-

Lars Bak vinder tolvte etape 2012.

mand kunne ikke rystes, og da etapens sidste stigning var forceret, blev det Bak-tid.

Den danske Lotto-rytter så sit snit til det afgørende hug, da han angreb. Danskeren fik øjeblikkeligt slået hullet, og trods stærke folk som FDJs Sandy Casar og RadioShacks Jan Bakelants i blandt fik de resterende udbrudere ikke svaret i tide. Mens de tøvede,

gav Lars Bak den bare gas hele vejen ind mod målstregen, og sikrede sig karrierens flotteste triumf.

Lars Bak startede sin professionelle karriere i 2001 på Team Fakta og sluttede først i 2019 på Dimension Data efter 18 år i sadlen. Og da Lars Bak stillede til start for sit Lotto Soudal team i Giro d'Italia i 2017, var det niende gang at den ruinerende dansker var med i det italienske etapeløb. Dermed tangerer Bak Ole Ritters danske rekord med antal deltagelser i den italienske Grand Tour. Året efter i 2018 kørte Bak sit sidste og tiende Giro d'Italia.

I 2010 var Lars Bak med HTC Colombia med til at vinde den indledende holdtidskørsel. Resten af det løb fungerede danskeren som hjælperytter for blandt andre Mark Cavendish, der vandt flere etaper.

Løsninger til it, internet & økonomistyring

JF Data Service

Håndværkervej 2 - 3700 Rønne - T: 5695 2648 - www.jf-data.com

9 danskere i top-10 ved OL landevejsløb

Også OL blev aflyst og bliver formentlig afholdt næste år. I mellemtiden kan du læse her om de bedste danske resultater gennem OL-historien. En guld- og fire sølvmedaljer er det blevet til.

Carl Andreasen er den første dansker, som får en top-10 placering ved et landevejsløb ved OL. Han bliver nr. 7 af 24 deltager, hvoraf de 13 gennemførte. Hans tid er ikke opgivet for de 84,4 km, som man kørte på løbernes maratonrute - ud og hjem. Carl vandt bl.a Stjerneløbet i Roskilde 1902 og 1905. Fyn Rundt vandt han 1903 og 1913, mens han blev dansk mester i 1910. Det sidste var en enkeltstart, idet der mellem 1905 og 1935 kun kørt enkeltstart ved DM!

Henry Hansen vinder guld 1928 i Amsterdam. Foto fra VM i København 1931.

Der skulle gå 28 år inden en dansker igen gjorde sig bemærket. Det var den tids aller største rytter, **Henry Hansen**, som vandt guld i Amsterdam 1928. Løbet blev afviklet som enkeltstart, og Henry Hansen kom i mål næsten otte minutter foran briterne Frank W. Southall.

Så meget hurtigere kunne ingen være, mente både briterne og italienerne. De var overbevist om, at Henry Hansen havde snydt og kørt en kortere rute end konkurrenterne. Arrangørerne var faktisk på vej til at diskvalificere ham, og først da alle kontrollører ude på ruten var kommet ind til mål og havde erklæret, at de havde noteret hans rygnummer, blev han kåret som OL-guldvinder.

Henry Hansen havde kørt de 168 kilometer i tiden 4:47:18 - (35 km/t), og det var bestemt ingen tilfældighed, for han var en tempokonge uden lige.

En anden dansker, **Leo Nielsen** blev nr. 7 samme år i 1928 i Amsterdam. Desværre har det ikke været muligt at finde et foto af ham. Faktisk vandt det danske hold guld i holdløbet med Henry Hansen, Leo Nielsen, Orla Jørgensen (25) og Poul Sørensen (28). Henry Hansen vandt senere VM i København 1931.

Carl Andreasen bliver nr. 7 1906.

Leo Nielsen opnår faktisk en niendeplads fire år efter i 1932.

Samme år i 1932 i Los Angeles er det et nyt navn, **Frode Sørensen**, som skriver sig ind i top-10 ved OL ved at blive nr. 5. Her bliver holdet med Frode Sørensen, Leo Nielsen (9) og Henry Hansen (12) nr. 2 efter italienerne men foran svenskerne. Frode Sørensen vandt DM i 1931, -32, -35 og -36. De tre første som enkeltstart idet der ikke blev kørt samlet start mellem 1905 og 1935. →

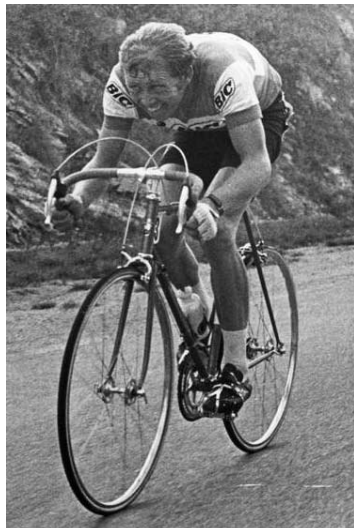
Frode Sørensen.

Der skulle gå 32 år før en dansker, **Kjell Rodian**, igen gjorde sig bemærket. Ved OL i Tokio 1964 blev det til en andenplads og sølvmedalje samt anden podieplads ved et OL. Han tabte spurten til en italiener med 0,2 sek. Hvilket nok var hans bedste resultat i karrieren.

Kjell Rodian bliver nr. to i Tokio 1964.

Næste dansker i top-10 blev **Leif Mortensen** da han ved OL i Mexico 1968 kørte sig til en sølvmedalje - halvandet min efter vinderen Pierfranci Vianelli, Italien og med svenskeren Gösta Petterson på tredjepladsen. Mortensen blev dermed den tredje dansker på podiet ved et OL. "Leif den Lykkelige", "Guld-Leif" var en talentfuld cykelrytter der i slutningen af 1960'erne vandt flere flotte løb som amatør. Hans force var tempokørsel, men han var også en udmærket klatre. Foruden sølvmedaljen ved OL i -68 blev han i 1969 amatørverdensmester foran Jean-Pierre Monseré, Belgien. I 1970 tog han sølv ved de professionelle VM - slået af samme belgier.

Leif Mortensen vinder sølv i Mexico

Rolf Sørensen tager tredje sølvmedalje ved at blive nr. 2 og fjerde podieplads ved OL i Atlanta 1996.

28 år gik der inden den næste dansker tog en top-10 placering. **Rolf Sørensen** blev nr. 2 og vandt sølv i 1996 i Atlanta - kun slået af Pascal Richard fra Sveits i samme tid, 4:53:56 og Max Sciandri, England på tredjepladsen to sek efter.

Der deltog 184 ryttere hvoraf 116 fuldførte på en 221,8 km. lang rute. Vindertiden 45,2 km/t. De tre ryttere slap væk fra feltet, da der manglede 33 km, hvorefter de afgjorde det mellem dem.

Danmark havde fem ryttere med i landsvejsløbet. Foruden Rolf Sørensen var det Jesper Skibby, nr. 11 og 1:28 min efter, Brian Holm nr. 40 og Lars Michaelson nr. 42, begge 2:49 efter og Bjarne Riis nr. 87 2:55 efter.

Det var i øvrigt første gang, at de professionelle ryttere fik lov til at deltage ved et OL. →

Frank Høj bliver nr. 6 i Sydney 2000.

Ved det efterfølgende OL 2000 i Sydney formåede **Frank Høj** at køre sig ind på en 6.-plads, 1:26 min efter tre mand, som havde revet sig løs med Jan Ullrich som vinder. →

Igen havde Danmark fem ryttere med: Nicki Sørensen (39), Rolf Sørensen (58) samt Lars Michaelsen og Michael Sandstød som begge stod af undervejs. Med 25 km. igen gjorde feltet en alvorlig taktisk fejl, da det lod tre ryttere fra det samme professionelle hold, Deutsche Telekom køre væk sammen. Rytterne var Kasakhstans Aleksandr Vinokurov, og tyskerne Andreas Klöden og Jan Ullrich. Vinokurov og Klöden fungerede som hjælperyttere, støttede og kørte for Ullrich, som vandt spurten.

Frank Høj kørte sig i øvrigt ind på en 8.-plads fire år efter i 2004 i Athen. Og igen stillede man med fem ryttere. Bo Hamburger (23), Lars Michaelsen (52), Nicki Sørensen (57) og Michael Rasmussen, som stod af!

I 2008 i Beijing og i 2012 i London formåede ingen danske at placere sig i top 10.

Men i 2016 kom så den tredie sølvmedalje ved et OL i hus.

Det var **Jakob Fuglsang**, som i afslutningen måtte se sig besejret af Greg Van Avermaet - men i samme tid 6:10:05 og med RafaMajka som nr. 3, fem sek efter på trediepladsen.

Med kun 16,5 km igen lå Sergio Luis Henao, Girovinder 2016 Nibali, Italien og Rafael Majka] fra Polen forrest og syntes til at have fordelt medaljerne mellem sig.

Men kun fire kilometer senere styrtede Henao og Nibali på en nedkørsel, hvor Geraint Thomas og Australiens Richie Porte løb også sluttede. Styrtet gjorde

Jakob Fuglsang vinder sølv i Rio 2016.

de det muligt for "Tour de France King bjergtrøjevinder", Majka at opbygge en føring på 20 sekunder, som han snart forlænger til 24 sekunder. Han blev dog fanget af en 7-mands gruppe med 1400 meter tilbage, og belgieren Greg Van Avermaet krydsede målstregen først i 6:10:05 med Jakob Fuglsang i samme tid. Majka blev treer.

Carl Andersen	nr. 7	1906
Henry Hansen	nr. 1	1928 Guld
Leo Nielsen	nr. 7	1928
Frede Sørensen	nr. 5	1932
Leo Nielsen	nr. 9	1932
Kjell Rodian	nr. 2	1964 Sølv
Leif Mortensen	nr. 2	1968 Sølv
Rolf Sørensen	nr.2	1996 Sølv
Frank Høj	nr. 6	2000
Jakob Fuglsang	nr. 2	2016 Sølv

Flandern Rundt - Ronde van Vlaanderen

10 danskere har en eller flere top-10 placeringer i den belgiske forårsklassiker. Heraf er Rolf Sørensen den eneste med en sejr. Mads Pedersen og Kasper Asgren har hver en andenplads fra de to seneste år.

Flandern Rundt blev kørt første gang i 1913, og bortset fra årene med verdenskrigene er det blevet kørt lige siden, og som i dag regnes for et af de fem klassiske monumenter: Milano-Sanremo, Flandern Rundt, Paris-Roubaix, Liège-Bastogne-Liège og Lombardiet Rundt.

Kun tre ryttere i cykelhistorien har formået at vinde alle monumenterne i deres karriere. Det er de tre belgiske legender, Rik van Stenbergen, Roger de Vlaeminck og Eddy Merckx.

Ruten ændrer sig ikke meget fra år til år. Den sidste større ændring var i 2003, da den stejle Koppenberg stigning blev inddraget igen efter at være blevet repareret og have været ude siden 1987 grundet meget dårlig brolægning.

Koppenberg-stigningen er den mest berømte stigning, og den har tidligere, da vejen var meget dårligere, tvunget ryttere til at trække deres cykel. Koppenberg er ikke blev brugt mellem 1987 og 2003,

Se styrtet her:

<https://www.youtube.com/watch?v=5QoQpuSkEQ>

efter et styrt i 1987 hvor Jesper Skibby - som førte løbet på det tidspunkt - og som blev fulgt så tæt af en løbsbil, at hans cykel næsten blev mast under bilen.

Jesper var gået alene i udbrud, og med en føring på næsten to min påbegyndte han stigningen. Da Jesper sagtnede farten og feltet nærmede sig, beordrede en løbskomisær sin chauffør til at køre forbi med det resultat, at han kørte Jesper ned, og cyklen var mast til ukendelighed!

Flandern Rundt har mange stejle stigninger, der ofte er brolagte. Løbet sammenlignes ofte med Paris-Roubaix, da begge indeholder vej der er brolagt. De mange korte stejle stigninger gør dog løbet helt anderledes end det flade Paris-Roubaix.

For nogle tilskuere er der gået sport i rundere på ruten og se løbet så mange steder som muligt, dette kaldes "couperen".

Vinderen af den første udgave i 1913 var en fransk rytter, Paul Deman. Om ham siger analerne kun, at han vandt Flaneren Rundt, samt at han deltog i Tour de France samme år.

De første mange år til 1948 var det kun rytter fra Belgien, som pryder podiet - på nær en enkelt fra Schweiz i 1923 og en enkelt hollænder i 1932.

Fra 1949 begyndte først italienerne at blande sig. Fiorenzo Magni fra Italien vandt tre år i træk 1949, 1950

Rolf Sørensen vinder Flanderen Rundt 1997.

og 1951. Derefter var det et bredt udsnit af den europæiske elite, som blandede sig med belgierne.

Den første dansker med en podieplads var **Rolf Sørensen**, som blev nr. tre i 1991. Og seks år efter i 1997 vandt han løbet foran franskmænden, Frédéric Moncassin og italieneren Franco Ballerini. Han kom i mål med henholdsvis 7- og 8 sek før de to. Rolf er noteret for hele seks tiop-10 placeringer i løbet og altså to podiepladser. 2001 var hans sidste deltagelse hvor han blev nr. seks.

Først i de allerseneste år var der igen danskere, som gjorde sig bemærket på podiet. I 2018 var det **Mads Pedersen** som kom ind som nr. to. Kun slået af Niki Terpstra fra Holland med 12 sek. **Michael Valgren** blev fjerde - 20 sek efter. Magnus Cort sneg sig ind 1:13 min efter på en 20-ende plads.

Sidste år 2019 var det **Kasper Asgren**, som også

Paul Deman, Frankrig

Mads Pedersen nr. 2 i 2018.

blev nr. to. Han blev slået af Alberto Bettiol fra Italien med 14 sek. **Michael Valgren** kom ind som nr. 4 - 29 sek efter. I alt elleve danske ryttere deltog det år. →

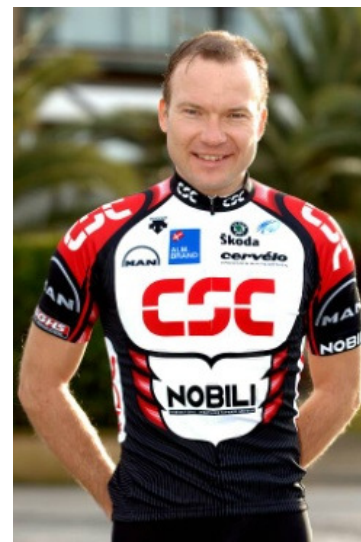

Kasper Asgren nr. 2 2019.

Michael Valgren
nr. 4 2018.

Lars Michael-
sen nr. 10
1999

Ole Ritter. Foto
fra 1972.

Frank Høj.

Første danske top-10 placering står **Ole Ritter** for med en niendeplads i 1971. Det var også den eneste gang Ole kørte Tour of Flanders.

Frank Høj blev nr. 8 i 2004, **Allan Johansen** nr. 10 i 2008., **Matti Breschel** er noteret for en sjetteplads i 2009 og en niendeplads i 2012.

Jesper Skibby.

Allan Johansen.

Jespe Skibby har tre top-10 placeringer med en sjetteplads som bedste placering i 1995. Derudover en syvendeplads i 1991 og en ottendeplads i 1992. Jesper kørte Tour of Flanders i alt seks gange.

Lars Michaelsen derimod har deltaget elleve gange og opnåede sin eneste top-10 placering i 1999 hvor han blev nr. 10.

Matti Breschel blev nr. seks - samme år som han blev dansk mester ved at slå Chris Anker Sørensen og Frank Høj.